

okresní přebor II --- muži"C" --- 16.9.2011--- 4. kolo**Letonice**

:

Bučovice**3**

:

1

(-20, 21, 18, 21)

V pátek 16.9.2011 jsme s „mužským“ Céčkem vyrazili poměřit své síly s družstvem Letonic. Jelikož se jedná o nám poměrně dobře známého soupeře, se kterým jsme se několikrát utkali v soutěži kadetů, doufali jsme, že kromě cenných zkušeností si z hřiště soupeře odvezeme i plný bodový zisk, jak tomu v minulosti při našich vzájemných zápasech několikrát bylo. Na našem hřišti jsme se před odjezdem potkali všichni na minutu přesně, a tak jsme mohli vyrazit s dostatečným časovým předstihem – domácí borci se slízali ještě dlouhou dobu po našem příjezdu. Naši silnou sestavu osmi kadetů – Čulík, Dítě, Homola, Machala M., Toman, Sedlář, Kříž, Sobotka (chyběli pouze Rada Sehnalík a Míša Stehlík) pro jistotu doplnil ještě Dóbl. Doposud odehrané zápasy s Letonice měly většinou napínavý průběh. Kluci se mezi sebou vzájemně znají, takže tato utkání mají nádech místního derby. Od prvních míčů úvodního setu to vypadalo, že nejinak tomu bude i dnes. Jak to v utkání nejen mládežnických družstvech bývá, nevyvarovali se samozřejmě hráči nevynucených chyb, ale po většinu výměn byla hra ve znamení pohledných volejbalových momentů, a nutno říct, že o něco více na naší straně. K vidění byly jak tvrdé servisy, tak hezké zákroky v poli, razantní útoky i bloky. Borci z Letonic hrozili především středem sítě, kde o hlavu vyššímu středákovi úspěšně konkuroval Víťa Sedlář. Nejen v útoku, ale prakticky na všech postech, jsme se mohli opřít o naši jistotu Radovana. Pokud dostal slušně nahráno, bylo téměř jisté, že z toho bude bod na naší straně. Jak se později ukázalo, nahrávka v dnešním utkání sehrála zásadní roli. Do stavu 12:12 bylo skóre vyrovnané, kdy polovinu bodů jsme soupeři darovali vlastními chybami. Poté se nám podařilo útoky a blokem odskočit na 16:12 a 20:15. Do stavu 23:20 soupeř pouze ztrátoval. O poslední dva body a výhře v prvním setu se postaral kapitán družstva Radovan tvrdou smeč z doskoku a vytlučeným blokem – set jsme získali poměrem 25:20. Druhý set začal v podobné režii. Stále jsme předváděli volejbalovější hru, ale paradoxně tím, že jsme balón více drželi ve hře, měli jsme tím pádem i více možností k nevynuceným chybám, které se začaly pomalu ale jistě na našich rukou kupit. Za stavu 13:10 a 14:11 pro nás platilo, že na polovinu svých bodů se soupeř moc nenadřel – naše zmatky v poli, útok do autu, nedůrazné vykrytí smečářů, chyba na servisu, soupeřovi zálivky bez naší reakce. Tvrdá Radovanova smeč do ostré na stav 16:14 pro nás pak na dlouhou dobu znamenala náš poslední bod. Neskutečnou šňůrou našich šesti chyb za sebou otočil soupeř na 20:16. Příčiny – zkažený servis, špatná náhra, nečapnutá zálivka, zablokovaný náš útok, špatná náhra, útok do autu. Hrozivý stav 17:22 pro soupeře jsme zkorigovali na 20:23, ale další jediný bod jsme si pak připsali už jen díky soupeřově chybě. Naopak opět nečapnutá zálivka a poté Martinova chyba v útoku zakončili set poměrem 21:25 pro Letonice. Ve třetím setu jsme se vrátili k sestavě z prvního setu (předtím ve druhém setu pouze na postu druhého nahrávače Jirka Kříž vystřídal Míšu Čulíka). Velmi podobný obraz hry

měl i průběh třetího setu. Náš přítah nepatřil k těm nejhorším, ale stále větší problém nám začala dělat náhra. Nebyli jsme schopni vystavit, ať už středem nebo kůlu, často ani takovou nahrávku, která by šla alespoň uhrát. Naopak pokud se nám podařilo trpělivou hrou na útoku uspět, vzápětí jsme body darovali soupeři tím, že jsme kazili stále snadnější a snadnější míče, zejména v mezihře. Od stavu 11:11 se tato mizérie ještě stupňovala. Soupeř nehrál prakticky nic, ale my jsme mu s každým naším získaným bodem v pravidelných intervalech dva body našimi dvěma chybami darovali. Od stavu 12:13 pro soupeře jsme udělali 9! chyb. Závěr setu mluvil za vše - od stavu 21:16 Martinovy tři chyby v útoku doplnil zkaženým servisem Míša Čulík. Ačkoliv jsme se v tomto setu nenadřeli o nic méně, než v setech předchozích, ztratili jsme ho v poměru 18:25. Pokyny trenéra mezi sety nemohly být jiného rázu, než s důrazem na eliminaci vlastních chyb, zejména v útoku po těžké nahrávce, a nechat hrát více soupeře, který pro nás hlavně v útoku neznamenal vážnější nebezpečí. Bohužel tříminutová pauza byla příliš krátká na to, aby si hráči pokyny trenéra vzali za své. Stále jsme sice měli poměrně dobrý přítah, neboť soupeř nás dnes rozhodně servisem netlačil, ovšem pod stavem 5:7 pro soupeře bylo podepsáno hned pět našich chyb – dvě zkažená podání a tři chyby v útoku. Příčinou toho, že ačkoliv jsme si rozehru dokázali připravit až do finální fáze, ale v této jsme neobstáli, byl fakt, že naši borci se snažili míče tvrdě solit, i když nahrávka nebyla ideální. Uhrané těžké míče, ať už formou sklepnutí či ulití, by šli snadno spočítat na prstech jedné ruky. Martinovo eso, i když vzápětí následované jeho zkaženým servisem, nás na okamžik probudilo z letargie. Z šesti bodů jsme si jich pět připsali útokem, vedli jsme tak už 14:11. V nejméně vhodný okamžik jsme ale přestali hrát v poli, pokud jsme už vůbec k míči přistoupili, zkazili jsme ho. Soupeř prostým přehráváním míčů nejenže vyrovnal na 20:20, ale postupně získal rozhodující náskok. Zvrátit tento stav a pomoci pokusit se set vyhrát se pokusil na postu nahrávače ještě Dóbl, ale ani on od spoluhráčů nedostával takové míče, které by mohl kvalitně připravit k útoku. Soupeř si poslední bod v setu a zároveň v zápase připsal paradoxně vytlučeným blokem, kdy tento jeho tvrdší útok by teprve druhým! v celém čtvrtém setu – oproti našim dvanácti pokusům na tomto postu. Set jsme ztratili poměrem 21:25, celé utkání pak 1:3. Bohužel i taková utkání, tedy prohraná se slabšími soupeři, k volejbalové hře patří, a nezbývá, než si z nich vzít ponaučení. Naopak jako pozitivum v předvedené hře našich mladých svěrenců vidím fakt, že chyb se hráči často dopouštěli až v samotném závěru rozehry, v útoku, čemuž mnohdy předcházela řada pěkných volejbalových momentů. V neposlední řadě rozhodně nechybí hráčům chuť do hry, a to je také důležité.